

betyder, at mennesker forandrer sig, får nye erkendelser, ser nye fremtidsvisioner og dermed vokser væk fra deres ægtefæller. Derfor er der formentlig i dag flere skilsmisser end tidligere.

Den anden er, at presset på familien i dag er større. Jeg kan huske, at ved sidste folketingsvalg havde SF et slogan, der hed »Tid i stedet for ting«. Det tror jeg var et meget klogt slogan, som også har ganske meget med den her diskussion at gøre. De økonomiske forhold, dyre boliger og dyre daginstitutionspladser bevirker ofte, at det er nødvendigt, at begge parter er fuld tid på arbejdsmarkedet. Det giver en hård, det giver en presset, det giver en stresset hverdag, som nogle gange er lidt langt væk fra de romantiske forestillinger om, hvordan det var. Der har vi også nogle muligheder i forhold til den barselorlovsdiskussion, vi skal have her i Folketinget, men også i forhold til diskussionen om at tilrettelægge samspillet mellem arbejdsliv og familieliv mere nænsomt, end vi er i stand til i øjeblikket. Det tror vi i SF er den anden hovedgrund til flere skilsmisser.

Der findes skilsmisser, som er nødvendige for partnerne og for de børn, der måtte være i familien. Det har jeg allerede sagt, den opfattelse deler vi. Der findes ægteskaber, hvor alle parter kunne få et bedre liv, hvis ægteskabet ophørte, men der findes også ægteskaber, som med en smule rådgivning i rette tid kan få parret til at starte på en frisk.

Spørgsmålet er, i hvor høj grad det er en statsopgave at stille op med rådgivningstilbud til alle, eller i hvor høj grad lige præcis det her er et område, der egner sig vel til at privatisere.

Vi har i SF i tidens løb støttet ægteskabs- og skilsmisserådgivning, og det er vores bestemte indtryk, at det arbejde, der udføres, er en hjælp for nogle. Men det er klart, at man nogle gange også må stille spørgsmålet: Er det her ikke en af den type kriser eller begivenheder, hvor det i de fleste tilfælde er det personlige netværk, der er det afgørende netværk i forhold til rådgivning, i forhold til vejledning?

Og med de bemærkninger skal jeg sige til slut, at vi ikke kan støtte forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, det var udmærket, at hr. Villy Søvndal pegede på nogle vigtige indikatorer for, hvorfor familien er under pres, ægteskabet er under pres, og hvorfor skilsmissetallet kan være, som det er, selv om det har været svagt faldende.

Men det undrer mig sådan set lidt, at det netop er hr. Villy Søvndal, der skal advokere for privatisering i denne sammenhæng i dag. Hr. Villy Søvndal pegede også i sit indlæg på, at de, der kommer i klemme forud for en skilsmisse i forbindelse med kriser, jo ofte er børnene.

Jeg synes, at man i virkeligheden kunne vælge en model, hvor man både tilgodeså de private organisationer, der i dag udfører et fornuftigt stykke arbejde, og de områder i landet, hvor man ikke har udført det i dag. Amterne skal have en forpligtelse til at tilvejebringe et sådant tilbud. Om de så lader det udføre ved brug af private organisationer eller gør det i eget regi, er sådan set deres egen afgørelse.

Så mit spørgsmål til hr. Villy Søvndal går på, om man trods alt ikke kunne se på sådan en kombinationsmulighed, som også kunne tilgodeses hr. Villy Søvndals ønske om privatisering.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal sige til hr. Jann Sjursens sande oplysning, at jeg altid har haft meget stor forkærlighed for frivillige organisationers deltagelse på det private område. For mig er der en afgrund mellem private virksomheder af humanitær, kristelig eller anden observans, der gerne vil hjælpe med sociale opgaver, og så private virksomheder, der godt vil forøge indtjeningen ved f.eks. rengøring eller andet, som det offentlige klarer bedre. For mig er der en afgrund til forskel på de to diskussioner.

Jeg synes jo, at det ønskelige er en situation, hvor der er et offentligt tilbud ikke alene i forbindelse med skilsmisse, men også i andre af livets svære faser. Der er måske faser, der i virkeligheden er vanskeligere, og hvor rådgivningsindsatsen heller ikke fungerer godt nok, men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag. Men det er ønskeligt, at vi både har en solidt funderet offentlig indsats og også en solidt funderet frivillig indsats, så folk kan vælge det tilbud, hvor de føler sig bedst betjent. Det synes jeg er en helt afgørende pointe i forhold til udviklingen af den offentlige sektor.

Formanden:

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne sige med det samme, at Dansk Folkeparti kan tilslutte sig Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse. En handlingsplan fra rege-